

4 Μαΐου 2017

Πώς τρία ανήλικα παιδάκια έπεσαν θύματα εμπορικής εκμετάλλευσης

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Θαύματα και θαυμαστά γεγονότα](#) / [Θεολογία και Ζωή](#)

Του Σεβ. Μητροπολίτη Ναϊρόμπι και κεντρικής Κένυας Μακαρίου

Τα σχολεία μας! Πόσο πολύτιμα είναι όταν η Ορθόδοξη Εκκλησία μας δίνει προτεραιότητα για να δοθεί ορθή χριστιανική παιδεία, συγκερασμένη πάντοτε μαζί με την ακαδημαϊκή και πάλιν και πολλάκις σημείωσα τη σπουδαιότητα που δίνουμε εδώ στην ιεραποστολή για την παιδεία μας.

Όσο κι αν, τώρα, υπάρχουν οικονομικές δυσκολίες, δεν πρόκειται να εγκαταλείψουμε αυτές τις προσπάθειές μας κάτω από οποιεσδήποτε συνθήκες κι όσο κι αν στερηθούμε άλλων αναγκαίων για τη διαμόρφωση του χαρακτήρα και της προσωπικότητας των παιδιών..

Είναι ένα θαύμα πώς, μέσα σε πολύ σύντομο χρονικό διάστημα, μπορέσαμε να δώσουμε μια νέα προοπτική και προσέγγιση , αφού είμαστε εμείς που κανονίζουμε με ποιο τρόπο θα μπορέσουμε να αναβαθμίσουμε το επίπεδο αυτό της μάθησης, ακολουθώντας, φυσικά πάντα, το πρόγραμμα του Υπουργείου Παιδείας της χώρας στην οποία ζούμε και κινούμαστε.

Γίνεται μια συχνή και βαθιά αξιολόγηση από τους εκπαιδευτικούς μας και να μπορούμε, στο τέλος, να εξασφαλίζουμε μια - αν όχι τέλεια - τουλάχιστο μια ποιότητα που προκαλεί αίσθηση μέσα στην πορεία των δασκάλων και των παιδιών.

Βρίσκομαι επί καθημερινής βάσης μέσα στον χώρο του συγκεκριμένου εκπαιδευτικού ιδρύματος. Από την ώρα που φθάνουν τα παιδιά το πρωί ως το βράδυ παρακολουθώ τις σκηνές και τις κινήσεις των παιδιών μας.

Όμως, όπως έχω τονίσει σε άλλες περιγραφές μου, τα μικρά αυτά παιδιά προέρχονται από προβληματικές οικογένειες. Τα περισσότερα δεν έχουν γονείς.

Άλλα έχουν εγκαταλειφθεί από τους βιολογικούς τους γονείς και ζουν υποχρεωτικά με τη γιαγιά τους ή με φίλους ή μακρινούς συγγενείς.

Το μεγαλύτερο δράμα των παιδιών αυτών είναι ότι αν και υπάρχει ο βιολογικός πατέρας ή μητέρα ζουν τραγικές εμπειρίες, αφού ο ένας από τους δύο έχει φτιάξει άλλη οικογένεια. Τα παιδιά είναι σε κατάσταση βαθιάς ψυχολογικής ανάγκης.

Έστω κι αν η ηλικία τους είναι μικρή η μόνη διέξοδος τους είναι να βρουν τρόπους να δραπετεύσουν, να φύγουν, να πάνε όσο μακριά μπορούν για να γλιτώσουν απ' αυτή τη συνεχή κακομεταχείριση και εκμετάλλευση από τους ίδιους τους οικείους τους.

Φυσικά υπάρχουν και οι εξωγενείς παράγοντες. Τώρα, με τη λεγόμενη

«παγκοσμιοποίηση» και την άνοδο και πρόοδο της τεχνολογίας, τα μικρά αυτά παιδιά βρίσκουν μέσα απ' αυτά την διέξοδό τους.

Όλος ο κόσμος μεταφέρεται και κινείται μπροστά τους σε χρόνο δευτερολέπτων. Μπορούν και επικοινωνούν άνετα και προσωπικά με άγνωστα πρόσωπα, συνήθως από το εξωτερικό που τις περισσότερες φορές εκμεταλλεύονται την κατάστασή τους και τις αδυναμίες τους.

Είναι μικρά, αθώα παιδιά που τους λείπει η στοργή και η συμπόνοια. Και δεν είναι και λίγα. 350 τον αριθμό. Οι δάσκαλοί μας είναι αφοσιωμένοι, τ' αγαπούν υπερβολικά και αγωνίζονται σαν να είναι δικά τους παιδιά.

Έρχονται νωρίς το πρωί και φεύγουν αργά το απόγευμα, κάποτε, όταν αρχίζει να σουρουπώνει. Κάνουν το παν για να τα βοηθήσουν, αφού γνωρίζουν ότι προέρχονται από προβληματικό περιβάλλον.

Το ίδιο και ο ιερέας μας που καθημερινά τελεί τις ιερές ακολουθίες. Έχει και αυτός τον ίδιο, ίσως και περισσότερο, ζήλο από τους δασκάλους.

Όλοι μαζί βρίσκονται και συζητούν και παρακολουθούν πολύ προσεκτικά τις κινήσεις των παιδιών αυτών. Να όμως που όταν ξεφύγουν από το πρόγραμμά τους χάνονται και κάνουν επιπόλαιες κινήσεις.

Αυτά τα μέσα επικοινωνίας, τα λεγόμενα ηλεκτρονικά, τους παρέσυραν και τους κατάστρεψαν. Ένας λευκός Ευρωπαίος συναντά ένα από τα παιδιά αυτά στο γήπεδο την ώρα που έπαιζε ποδόσφαιρο.

Τον πλησιάζει και του προτείνει, αφού πρώτα τον θαύμασε πόσο καλός είναι στο ποδόσφαιρο, να τον πάρει μαζί του στην Ευρώπη.

Ο μικρός που είχε σοβαρό πρόβλημα με τους γονείς του, αφού η μητέρα του εγκατέλειψε τον πατέρα του και εγκαταστάθηκε κάπου αλλού με άλλον άνδρα, αισθάνηθηκε ότι ήταν ευκαιρία να βγει από το αδιέξοδό του και ν' ακολουθήσει τον Ευρωπαίο.

Μαζί του παρέσυρε ακόμα δυο αγόρια από το δημοτικό μας ηλικίας 12 - 13 ετών. Τους υποσχέθηκε ότι μια μέρα θα γίνουν εκατομμυριούχοι από τα χρήματα που θα παίρνουν σαν σπουδαίοι ποδοσφαιριστές.

Έτσι το σχέδιο του μυστηριώδους Ευρωπαίου άρχισε σιγά - σιγά να μπαίνει σε εφαρμογή. Δεν θα μπω στις λεπτομέρειες. Είναι σαν παραμύθι.

Επικοινωνούσαν μαζί του συχνά, μέσω του διαδικτύου, σε τέτοιο βαθμό που

κατάφερε να πάρει τα τρία παιδιά στο σπίτι του.

Και έτσι μπόρεσε φυσικά με δόλιο τρόπο να τους εκδώσει διαβατήρια με άλλα ονόματα που σημαίνει ότι η όλη υπόθεση είχε διασυνδέσεις και με ακριβοπληρωμένους Κενυάτες.

Μάλιστα, τους έδωσε και ένα σεβαστό ποσό για να προετοιμάσουν το ταξίδι τους. Αγόρασαν τα τρία αυτά παιδάκια τα πιο ακριβά ρούχα και εκεί που ήταν φτωχά τώρα ήταν σαν πριγκιπόπουλα!

Όλα έγιναν βάσει σχεδίου και πολύ καλά οργανωμένα. Φυσικά, κανείς, ούτε στο σπίτι τους ούτε στο σχολείο υποψιάστηκαν τίποτε.

Αφού όλα είχαν πάρει την τελική τους μορφή βρέθηκαν και τα τρία παιδιά στο αεροδρόμιο έτοιμα για την αναχώρηση. Κύριος συντονιστής ο Ευρωπαίος με τους αστυνομικούς ή άλλους παράγοντες του διεθνούς αεροδρομίου στο Ναϊρόμπι.

Όμως ένα από τα παιδιά ζήτησε από μια κυρία να του δανείσει το κινητό της για να επικοινωνήσει με τον πατέρα του λίγο πριν επιβιβαστούν στο αεροπλάνο.

Λέει, λοιπόν, στον πατέρα του: «Φεύγω και σε αποχαιρετώ για πάντα. Δεν θα με ξαναδείς.» Ο πατέρας έπαθε σοκ. Έτρεξε αμέσως στο σχολείο και είπε στην υπεύθυνη δασκάλα τι έγινε πριν μόλις λίγα λεπτά.

Εκείνη αμέσως επικοινωνήσε με τον αριθμό της άγνωστης κυρίας και της είπε να κρατήσει τα τρία παιδιά στον πλησιέστερο αστυνομικό σταθμό μέχρι να φθάσει η ίδια με τους γονείς των παιδιών.

Η δασκάλα, πολύ συγχυσμένη και ταραγμένη, έρχεται αμέσως στο γραφείο μου και μου διηγήθηκε όλα τα γεγονότα μαζί με τον πατέρα του ενός παιδιού, του αρχηγού, ο οποίος εργάζεται κοντά μας σαν κηπουρός.

Αμέσως, αφού πληροφορήθηκα με κάθε λεπτομέρεια την υπόθεση, έστειλα αμέσως τη δασκάλα, μαζί με τους γονείς των τριών ανηλικών παιδιών στο αεροδρόμιο.

Εκεί στον αστυνομικό σταθμό όπου οδηγήθηκαν έγινε μια πολύ λεπτομερής εξέταση για το πώς αυτός ο παράξενος Ευρωπαίος προγραμματίσει να τα φυγαδεύσει χωρίς την άδεια ή τη γνώμη των γονιών ή του σχολείου τους.

Επέστρεψαν εδώ πίσω το βράδυ. Καθίσαμε και μας διηγήθηκαν με κάθε λεπτομέρεια τα καθ' έκαστα. Ήταν πολύ φοβισμένοι και συγχυσμένοι.

Το σχέδιο ήταν φοβερό. Όλα έτοιμα. Και τα τρία παιδιά έπρεπε οπωσδήποτε να

αναχωρήσουν για το άγνωστο και μυστηριώδες αυτό ταξίδι.

Όλα ήταν κανονισμένα και ο οργανωτής αυτής της υπόθεσης εξαφανισμένος. Ύστερα από πολλές ερωτήσεις και έρευνες αποδείχθηκε ότι ο κύριος αυτός θα έφθανε στο αεροδρόμιο, θα τους συναντούσε και θα ακολουθούσε το ήδη προγραμματισμένο σχέδιο.

Η υπόθεση, φυσικά, δόθηκε στην αστυνομία και ανέλαβε μέσω των μυστικών υπηρεσιών της να βρει μια αρχή και μια λύση. Τα παιδιά δεν μπορούν να συγκεντρωθούν στα μαθήματά τους για τον λόγο ότι ήταν ήδη αποφασισμένα να φύγουν.

Ειδική παιδοψυχίατρος τώρα τα βλέπει και προσπαθεί να βοηθήσει, έτσι ώστε να επανέλθουν στην πρότερη κατάστασή τους, να ηρεμήσουν και να μπορέσουν να αποκτήσουν ασφάλεια μέσα τους, για να συνεχίσουν φυσιολογικά τη ζωή τους.

Πράγματι, δύο παιδοψυχίατροι επισκέφθηκαν το δημοτικό μας σχολείο από τις 11 το πρωί ως τις 4 το απόγευμα. Είχαν την ευκαιρία να συναντήσουν τα τρία παιδιά, πρώτα ξεχωριστά και μετά με τους δασκάλους τους.

Έκαναν υπεράνθρωπες προσπάθειες για να πείσουν τα παιδάκια αυτά, που οπωσδήποτε βρισκόντουσαν σε κατάσταση ψυχολογικού βασανισμού αλλά δεν κατέστη δυνατόν να δώσουν οποιεσδήποτε συγκεκριμένες πληροφορίες που αφορούσαν τον Ευρωπαίο εγκέφαλο που ήταν ο διοργανωτής όλης αυτής της τραγωδίας.

Στο τέλος, ο αρχηγός της ομάδας των τριών μικρών παιδιών οδηγήθηκε στο αστυνομικό τμήμα, όπου κρατήθηκε για μερικές μέρες.

Προσπάθησαν και εκεί να τον πείσουν να ομολογήσει, για να μπορέσουν να κάνουν καλύτερα τις έρευνές τους και να βρουν μια άκρη απ' όλη αυτή την τόσο τραγική περιπέτεια. Μέχρι αυτή τη στιγμή, που γράφονται αυτές οι γραμμές, τα πράγματα παραμένουν στάσιμα.

Όμως τώρα αρχίζω να βγάζω τα δικά μου συμπεράσματα και να δικαιολογώ την πράξη αυτή των τριών ανήλικων παιδιών να δραπετεύσουν.

Ναι, έχουν ταλέντο στο ποδόσφαιρο και ο μυστηριώδης αυτός τύπος τους υποσχέθηκε εκατομμύρια. Τα παιδάκια βέβαια πίστεψαν τις υποσχέσεις του Ευρωπαίου πράκτορα, όμως αγνοούσαν τι γίνεται στην πραγματικότητα.

Υπάρχουν περιπτώσεις σεξουαλικής εκμετάλλευσης των παιδιών αυτών ή ακόμα - που είναι και το χειρότερο - δολοφονίας τους και πώληση στη συνέχεια των

διαφόρων οργάνων τους.

Αυτά φυσικά είναι γνωστά και συμβαίνουν και εδώ στην Αφρική, όπου ακόμα υπάρχουν μαγείες και δεισιδαιμονίες. Είναι πολύ δύσκολο να μπει κανείς μέσα στην ψυχολογία των ανθρώπων και να καταλάβει τις σκέψεις και τις προθέσεις τους είτε είναι Ευρωπαίοι ή Αφρικανοί.

Σ' αυτή την παράξενη ιστορία, τελικά, αφού έκανα όλες τις ενέργειες και αφού οι αρχές της αστυνομίας, ύστερα από βαθιές και επιτόπιες έρευνες, σε συνεργασία με τον Διευθυντή του σχολείου μας, έφτασαν στο συμπέρασμα ότι το παιδί είναι αθώο και ανύποπτο.

Εκείνοι που φέρουν την ευθύνη είναι οι βιολογικοί του γονείς και ιδιαίτερα η μητέρα του, που αποφάσισε να εγκαταλείψει τον άνδρα και τα παιδιά της και να ακολουθήσει άλλο δρόμο, τον δικό της, χωρίς να το σκεφθεί καλύτερα.

Το αποτέλεσμα ήταν ότι το μικρό παιδί αισθανόταν τόσο στενοχωρημένος και απογοητευμένος που μόλις του δόθηκε η ευκαιρία την πήρε γιατί πίστεψε ότι θα είναι η μόνη διέξοδος για να βγει από αυτό το μαρτύριο.

Ενώ ήταν καλός και σοβαρός, συνετός και επιμελής στο σχολείο του, τελικά παρασύρθηκε και βρήκε ότι ο καλύτερος τρόπος για να αλλάξει πορεία και να ανακουφιστεί ήταν να δραπετεύσει από το σπίτι του και την οικογένειά του.

Δεν ήταν καθόλου ευχάριστα τα όσα ακολούθησαν, αφού η ξαφνική ανάμειξη της μητέρας του αναστάτωσε την όλη προσπάθεια.

Τώρα, ο μικρός της ιστορίας μας είναι δέσμιος στα χέρια της βιολογικής του μητέρας, η οποία θυμήθηκε ότι έχει έναν γιο δώδεκα χρονών και ότι έχει ευθύνη απέναντί του.

Φυσικά ο μικρός δεν έρχεται πια στο σχολείο, χάνει καθημερινά τα μαθήματά του και δεν έχει τη δύναμη να κάνει οτιδήποτε.

Εμείς και οι δάσκαλοί του προσπαθήσαμε να μιλήσουμε με τη μητέρα του μικρού αλλά δεν δέχεται με κανένα τρόπο να ακούσει τις προτάσεις μας και τις προθέσεις μας για το καλό του μικρού.

Ο πατέρας είναι άβουλος, συγχυσμένος και δεν μπορεί να πάρει οποιαδήποτε πρωτοβουλία. Είναι μια κατάσταση δραματική.

Δεν γνωρίζουμε ποια θα είναι τελικά η συνέχεια της ιστορίας του μικρού αυτού παιδιού που υποφέρει και δεν μπορεί να ξαναβρεί τον εαυτό του μετά από όσα του

Πηγή: romfea.gr